

PLANTILLA per escriure EL RELAT- Premi LLEGIM CIÈNCIA - Curs 2015/16

Novel·la:

GIL, M. Pilar. *Brahe i Kepler, el misteri d'una mort inesperada*. Editorial Bambú, 2011.

Projecte Premi Llegim Ciència - <http://mon.uvic.cat/premi-llegim-ciencia/>

Categoria 2 – 4t d'ESO

Modalitat A - Escriu un final alternatiu al del llibre que encaixi amb la història de Brahe i Kepler.

Pseudònim: Nunaina16

Mirava el cel estrellat de Praga després de tant de temps i no hi trobava cap resposta, però els astres sempre em donaven l'esperança que la meua ànima necessitava. L'endemà començaria a investigar la mort del mestre, allò no podia continuar així. Aquell dia, Praga es va despertar ennuvolada igual que els meus pensaments. Em vaig dirigir primer al palau, i l'apotecari no semblava gaire estranyat ja que ja sabia que havia tornat a Praga, ell seguia igual de jove i captivador i amb aquella mirada tan intensa que sempre m'envermellia inconscientment. Amb una cella aixecada, com era habitual en ell, em va preguntar pel motiu de la meua tornada ja que ell va ser un dels que em va suggerir que marxés de Praga.

La mort d'en Tycho Brahe, diuen que va estar enverinat.- vaig respondre amb fermesa. - I què hi tinc a veure jo amb tot això?- va preguntar alertat. L'apotecari cada cop semblava més nerviós i per primer cop el que semblava no poder contenir-se no era jo, sinó ell.

El dia que vaig venir a buscar la triaga pel mestre em va advertir sobre la dosi per això he vingut a preguntar-li si intentava avisar-me d'alguna cosa.- vaig respondre. - Ja sap que com a alquimista que sóc és la meua obligació.- va afirmar, aleshores.

Sense respostes vaig abandonar el palau encara més confosa. Al cap de molts dies sense gaires avenços en la investigació, vaig decidir anar al palau Curtius ja que la Kirstine m'hi va convidar, vaig fer un volt pel palau i milers de records em van recórrer la memòria. Vaig anar a la biblioteca del mestre Tycho, i vaig agafar un dels llibres que encara quedava en un dels prestatges privats del mestre. Vaig començar a fullejar-lo i en va caure una carta. Quan la vaig llegir se'm va glaçar la sang. Vaig anar ràpidament a casa dels Kepler per ensenyar-li a la Regina; ella tampoc s'ho podia creure. Era una carta enviada per l'apotecari on constava que jo era la filla del mestre Tycho i que si no confessava que ell va ser el culpable de la mort de la seva vella amant i la meua mare 'Marine', seria revelat que els seus descobriments van estar proporcionats per ella, a qui havia conegut temps enrere a Dinamarca.

De sobte, un pressentiment estrany va recórrer el meu cos i sense pensar-m'ho més em vaig dirigir a parlar amb l'apotecari. Li vaig mostrar la carta i no podia creure's el que portava a les mans. - Miri Philippe només digui'm si això té alguna relació amb la mort del mestre.- Era el primer cop que l'anomenava pel seu nom. - La veritat és que si Nat, quan en Brahe va rebre la carta va caure malalt just uns dies després, la qual cosa significa que el mestre Tycho no va estar enverinat per ningú més que ell mateix. - Però, per què ho voldria fer?- vaig preguntar mentre un calfred em recorria tot el cos.

Perquè volia salvar la seva reputació Nat, no volia que tots els anys que hi havia dedicat haguessin estat en va; per a ell era més important quedar com l'home que havia descobert molts dels secrets dels astres, que no pas que hagués sortit a la llum la veritat, ja que la seva mare va ser qui li va atorgar tota la informació i a qui va matar per no deixar proves; va ser una gran observadora de l'Univers i una bona remeiera com tu. No em podia creure el que m'estava explicant; estava molt desconcertada, i vaig sentir una barreja de malenconia i confusió que fins aleshores mai havia experimentat. - Nat, ara el més important és que marxem lluny d'aquí, lluny de la mirada de la gent ja que ningú ens creuria i a tu tard o d'hora t'acusarien de practicar bruixeria i d'haver-lo matat. Marxem a Dinamarca Nat, junts, comencem una nova vida, et prometo que no tindràs cap preocupació al meu costat. Em va agafar de les mans i la seva intensa mirada em va transmetre que tot allò era un final i un principi. Llavors vaig sentir que ell era l'única estrella que em quedava entre tots aquells núvols.

Pseudònim: Nunaina16

Centre de secundària i localitat: Institut de Vic, Vic

Nom del professorat: Montse Ballús

Data: 22/01/2016